Κυκλοφόρησε το ημερολόγιο του Κυριακάτικου Σχολείου Μεταναστών για το 2026, αφιερωμένο στην Παλαιστίνη

Το φετινό μας ημερολόγιο αποτελεί ένα αφιέρωμα για την Παλαιστίνη με αναφορές παράλληλα στο έγκλημα των Τεμπών καθώς και στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό κίνημα. Στις πίσω σελίδες φιλοξενούνται φωτογραφίες από δράσεις και στιγμές του Κυριακάτικου Σχολείου Μεταναστών και της Κίνησης “Απελάστε τον Ρατσισμό”.

Ευχαριστούμε θερμά τους/τις σκιτσογράφους και φωτογράφους για την παραχώρηση των σκίτσων και των φωτογραφιών.
Εάν θέλεις να στηρίξεις την λειτουργία του σχολείου μπορείς να προμηθευτείς το ημερολόγιο (5€) με τους παρακάτω τρόπους:
• Για την περιοχή της Αθήνας μπορούμε να στο φέρουμε εμείς ή μπορείς να το παραλάβεις από τον χώρο του σχολείου κάθε Κυριακή 9 π.μ. – 9 μ.μ. Γιατράκου 22, Μεταξουργείο
• Εάν βρίσκεσαι μακριά μπορούμε να στο στείλουμε με μια μικρή επιβάρυνση.
Το ΚΣΜ δεν είναι ΜΚΟ και δεν λαμβάνει επιχορηγήσεις από τον κρατικό προϋπολογισμό ή την Ε.Ε. Βασίζεται αποκλειστικά στην οικονομική ενίσχυση των μελών και των φίλων του.
Για περισσότερες πληροφορίες inbox στις σελίδες μας στα social ή μέσω e-mail στο kyriakatiko@yahoo.gr

---

Εκδήλωση – Συζήτηση: Όχι στο

όνομά μας. Δεν ερευνούμε για τα συμφέροντά τους!

Από την ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων έως την ένταξη της επιστήμης σε πολεμικά και επιχειρηματικά σχέδια, από τη διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων έως την εντεινόμενη καταστολή σε όσους αντιστέκονται, ο κλάδος μας βιώνει μια συνολική αναδιάρθρωση που διαμορφώνει ένα δυσοίωνο μέλλον.
Μαθαίνοντας από τις μάχες που δίνουμε μέσα από το σωματείο μας, το ΣΕΡΕΤΕ, όπως η διεκδίκηση της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΣΣΕ), σχεδιάζουμε τα επόμενα, αναμετρώμενοι/ες με τις προκλήσεις που επιβάλλει η εποχή μας. Πώς θα διεκδικήσουμε μια επιστήμη που να υπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες και όχι τον πόλεμο και την κερδοφορία;
Σε αυτή τη συζήτηση καλούμε κάθε συνάδελφο/συνάδελφη να μοιραστεί εμπειρίες αγώνα και να χαράξουμε μαζί την πορεία για τις μάχες που έρχονται.
Για μια επιστήμη που απελευθερώνει, όχι που σκοτώνει
Τη συζήτηση θα ανοίξουν:
Παντελής Βλάχας – ερευνητής, μέλος March to Gaza Greece & LABour
Ολύβια Τζιουβάρα – μεταδιδάκτορας, μέλος LABour

1917: πραξικόπημα ή επανάσταση;

Του Βαγγέλη Λιγάση

Η κυρίαρχη προπαγάνδα των αστών αρέσκεται να διαδίδει ότι η εξέγερση της 7ης Νοέμβρη 1917 (25 Οκτώβρη με το παλιό ημερολόγιο) ήταν έργο μιας μειοψηφίας συνωμοτών, του μπολσεβίκικου κόμματος (πλειοψηφούντες, στα ρώσικα, του ρωσικού σοσιαλδημοκρατικού κόμματος από την διάσπαση του 1903,

με τους τότε μειοψηφούντες να ονομάζονται μενσεβίκοι). Τίποτε δεν είναι πιο αντίθετο με τα πραγματικά γεγονότα.

Η ποικιλομορφία, η δύναμη, η ανθεκτικότητα της λαϊκής αυτενέργειας ήταν αυτά που ωθούσαν τους μπολσεβίκους. Η αγροτική αναταραχή εξαπλώνοταν σε όλη τη Ρωσία. Οι ανούσιες ανθρωποσφαγές στα μέτωπα του πολέμου φέρανε ανυπακοή στον στρατό και εκμηδένισαν την παλιά πειθαρχία. Μόνο η παρέμβαση του Τρότσκι στο σοβιέτ (συμβούλιο στα ρωσικά) της Κροστάνδης (ναύσταθμος στη Βαλτική) απέτρεψε μια πρόωρη ένοπλη σύγκρουση με την «Προσωρινή κυβέρνηση» (αστική κυβέρνηση που προέκυψε από την επανάσταση του Φλεβάρη του 1917 που κατάργησε την απολυταρχία του Τσάρου). Τα σοβιέτ της Τασκένδης και του Τουρκεστάν είχανε πάρει ήδη την ευθύνη της εξουσίας. Στον Βόλγα μια στρατιά 40.000 ανδρών αρνιόταν να υπακούσει. Στα προάστια της Μόσχας και της Πετρούπολης δημιουργούνταν οι εργατικές κόκκινες φρουρές. Η φρουρά της Πετρούπολης πέρασε στις διαταγές του σοβιέτ. Στα σοβιέτ εργατών-αγροτών-στρατιωτών η πλειοψηφία μετακινούνταν ολοένα από τους μετριοπαθείς σοσιαλιστές στους μπολσεβίκους (αιφνιδιάζοντας και τους ίδιους).

Ο Κερένσκι (πρωθυπουργός της Προσωρινής κυβέρνησης) έμεινε με μοναδικό στήριγμα τους λαομίσητους πρίγκιπες-στρατιωτικούς.

Η στρατιωτική οργάνωση του κόμματος ήδη αριθμούσε παραμονές της επανάστασης πάνω από 100.000 στρατιώτες και αρκετούς αξιωματικούς. Από αυτό το δυναμικό θα συγκροτούνταν παντού οι Επαναστατικές Στρατιωτικές Επιτροπές, με τις επικοινωνίες και την επιμελητεία τους, όργανα που θα διευθύνανε την εξέγερση.

Τόσο η διεύθυνση της εξέγερσης, όσο και ο χρόνος αυτής δίχασαν προσωρινά την ηγεσία των μπολσεβίκων. Στην πρώτη περίπτωση οι Κάμενεφ – Ζηνόβιεφ διαφώνησαν ανοιχτά (με επιστολή στον κομματικό τύπο!), στην δεύτερη ο Λένιν βιαζόταν (καθώς μια ενέργεια που αναβάλλεται θα μπορούσε να γίνει μια ενέργεια χαμένη για την Ιστορία), ενώ ο Τρότσκι επέμενε να περιμένουν

την νομιμοποίηση από το 2ο Πανρωσικό Συνέδριο των Σοβιέτ που επρόκειτο να συνέλθει στην Πετρούπολη στις 15 Οκτωβρίου. Οι μενσεβίκοι κατάφεραν να το μεταθέσουν για τις 27 (7 Νοεμβρίου με το νέο ημερολόγιο), δίνοντας μια ανάσα μερικών ημερών στην Προσωρινή Κυβέρνηση της αστικής τάξης. Κανείς δεν αμφέβαλλε ότι το συνέδριο, στο οποίο οι μπολσεβίκοι θα είχαν σίγουρα την πλειοψηφία, θα ψήφιζε υπέρ της κατάληψης της εξουσίας.

Την μπολσεβίκικη «συνωμοσία» την πήρε κυριολεκτικά στη ράχη του ένα εξεγερσιακό τσουνάμι.

Επίσης, οι διαφορές ανάμεσα στις εξεγέρσεις στην Πετρούπολη και την Μόσχα είναι εντυπωσιακές. Η εξέγερση στην Πετρούπολη μας προσφέρει το υπόδειγμα ενός μαζικού κινήματος με τέλεια οργάνωση. Αυτός ήταν ο λόγος που η εξέγερση νίκησε γρήγορα σχεδόν χωρίς να τρέξει μια σταγόνα αίμα, μέσα στον ενθουσιασμό.

Στην Μόσχα ο αυθορμητισμός των μαζών επισκίασε την οργάνωση. Η πρόκληση έπαιξε σημαντικό ρόλο και το κίνημα, παρότι υπέρτερο, αφέθηκε να συρθεί ξεκάθαρα σε σφαγή.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ Ή ΑΥΤΟΑΜΥΝΑ;

Από τις πρώτες μέρες της επανάστασης ο Λένιν πίεζε για τη λήψη σκληρών μέτρων και είχε αντιπαλέψει τις «πασιφιστικές» αυταπάτες του περιβάλλοντός του. Παραήταν ρεαλιστής για να αποφύγει την διατύπωση «ότι στην επανάσταση περισσότερη ενεργητικότητα σημαίνει περισσότερο ανθρωπισμό» (Τρότσκι). Πράγματι, η επιείκεια των Μπολσεβίκων αμέσως μετά την επανάσταση έμοιαζε περισσότερο με αφέλεια… Τσαρικοί στρατηγοί αφέθηκαν ελεύθεροι, δίνοντας «τον λόγο της τιμής τους» ότι δεν θα σηκώσουν ξανά το όπλο ενάντια στην επανάσταση για να οργανώσουν στην συνέχεια τον εμφύλιο, απολαμβάνοντας τον θάνατο δεκάδων χιλιάδων προλεταρίων. Οι 200-300 «ευέλπιδες» της αστικής τάξης, που «υπερασπίστηκαν» τα χειμερινά ανάκτορα, αφού αφοπλίστηκαν αφέθηκαν ελεύθεροι με παρόμοιο τρόπο και παρόμοια αποτελέσματα. Οι μόνοι ευεγερτηθέντες από τους

μπολσεβίκους που δεν πρόδωσαν (τουλάχιστον άμεσα) την υπόσχεσή τους στο δίκιο των πολλών, ήταν οι ποινικοί κρατούμενοι που απελευθερώθηκαν με δάκρυα χαράς την επομένη της επανάστασης…

Ωστόσο, 10 μόλις μέρες μετά την νικηφόρα εξέγερση, κόντρα στην παράλυση των υπηρεσιών και την δολιοφθορά, ο Λένιν καλεί τους εργάτες και τους αγρότες «να αναλάβουν οι ίδιοι επιτόπου πλήρεις εξουσίες». «Εσείς οι ίδιοι διοικείτε το κράτος. Στρωθείτε στην δουλειά γύρω από τα σοβιέτ σας χωρίς να περιμένετε διαταγές. Επιβάλετε αυστηρή επαναστατική τάξη, τσακίστε τις αναρχικές εξαλλοσύνες των πιωμένων, των αλητών, των αντεπαναστατών κλπ. Αυστηρό έλεγχο στην παραγωγή και την απογραφή των προϊόντων. Παραδώστε στα επαναστατικά δικαστήρια όποιον σηκώνει το χέρι του ενάντια στα συμφέροντα της πλειοψηφίας».

Όσο πιο αποφασιστικά κάνεις τον αγώνα τόσο πιο σύντομος θα είναι, τόσο μικρότερο το κόστος του και τόσο μεγαλύτερες οι πιθανότητες της νίκης. «Βαρβαρότητα είναι η επιείκεια που συνθηκολογεί με τη τυραννία» έλεγε ο Ροβεσπιέρος στην Συμβατική Συνέλευση. Οι εργαζόμενες μάζες χρησιμοποιούν την τρομοκρατία ενάντια σε τάξεις που είναι μειοψηφία στην κοινωνία και αυτός είναι ο βαθύτερος λόγος που η «Κόκκινη» τρομοκρατία είναι πάντα πολύ λιγότερο αιματηρή από την «Λευκή».

Τελικά, η Κόκκινη τρομοκρατία εξαπολύεται ως αυτοάμυνα και όπως ακριβώς η γιακωβίνικη τρομοκρατία έτσι και η μπολσεβίκικη, ήταν άμεση απόρροια της ξένης επέμβασης.

Οι μπολσεβίκοι πήραν την εξουσία γιατί, μέσω της φυσικής επιλογής που έγινε ανάμεσα στα επαναστατικά κόμματα, αποδείχτηκαν οι πιο κατάλληλοι να εκφράσουν με συνοχή, οξυδέρκεια και δύναμη της θέλησης τις προσδοκίες των μαχόμενων μαζών. Κράτησαν την εξουσία και κέρδισαν τον εμφύλιο πόλεμο γιατί οι λαϊκές μάζες τελικά τους στήριξαν παρά τις άπειρες αμφιταλαντεύσεις και συγκρούσεις από την Βαλτική ως τον Ειρηνικό.

ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ = ΜΟΝΟΚΟΜΜΑΤΙΣΜΟΣ;

Ένας άλλος διαδεδομένος μύθος είναι ότι οι μπολσεβίκοι επιζήτησαν αμέσως να μονοπωλήσουν την εξουσία. Η αλήθεια είναι ότι φοβόντουσαν την απομόνωση στην εξουσία. Τάχθηκαν υπέρ μιας σοσιαλιστικής κυβέρνησης συνασπισμού αλλά οπωσδήποτε όχι με τα μετριοπαθή σοσιαλιστικά κόμματα που αρνούνταν να αναγνωρίσουν και αντιμάχονταν το de facto καθεστώς των εργατικών συμβουλίων. Συγκυβέρνησαν από τον Νοέμβριο του 1917 ως τις 6 Ιούλη 1918 με το κόμμα των αριστερών εσέρων, ενός αγροτικού κόμματος με ιδεαλιστές ηγέτες. Οι τελευταίοι αρνούμενοι την συνθήκη Μπρεστ-Λιτόφσκ (συνθήκη ειρήνης/ήττας με την αυτοκρατορική Γερμανία, με τεράστιες εδαφικές παραχωρήσεις – όπως και το 1/3 των γνωστών μπολσεβίκων κόντρα στην πλειοψηφία που «παραχωρούσε χώρο για να κερδίσει χρόνο») στις 6/7/1918 προχώρησαν σε ένοπλη εξέγερση στη Μόσχα, διακηρύσσοντας την πρόθεσή τους να «κυβερνήσουν μόνοι» και να «επαναλάβουν τον πόλεμο εναντίον του γερμανικού ιμπεριαλισμού». Το ραδιοφωνικό τους μήνυμα εκείνη την ημέρα υπήρξε η πρώτη διακήρυξη μονοκομματικής κυβέρνησης! Ηττήθηκαν και οι μπολσεβίκοι αναγκάστηκαν να κυβερνήσουν μόνοι. Από την άλλη οι αναρχικοί εφάρμοσαν όπου μπορούσαν (π.χ. στις περιοχές της Μαύρης Στρατιάς του Νέστορ Μάχνο) μια γνήσια δικτατορία με κατασχέσεις εκτελέσεις κλπ. (ο Μάχνο αποκαλούνταν «μπάτκο», νονός, αρχηγός).

Το μπολσεβίκικο κόμμα δεν κουβαλούσε κανέναν φετιχισμό αφηρημένης δημοκρατίας, αλλά σεβόταν και (ιδιαίτερα) στις πιο κρίσιμες στιγμές τους κανόνες εσωτερικής δημοκρατίας. Έβαλε πολλάκις τον αναγνωρισμένο αρχηγό του στην μειοψηφία. Τα πιο σημαντικά ζητήματα κρίνονταν συχνά με ισχνές πλειοψηφίες στις οποίες οι μειοψηφίες υποτάσσονταν χωρίς να εγκαταλείπουν τις απόψεις τους. Το γεγονός ότι η αντιπολίτευση δεν αποδοκιμάζονταν (πολύ περισσότερο με προσωπικές σπερμολογίες και ίντριγκες, όπως εκπαίδευσε η σταλινική αντίληψη «δημοκρατίας»), επέτρεπε στο κόμμα να διατηρεί τον αναγκαίο

βαθμό ψυχραιμίας για να αναθεωρεί τόσο η πλειοψηφία όσο και η μειοψηφία άμεσα τις άκαιρες αποφάσεις της. Ήταν μια αληθινά συλλογική ηγεσία σφυρηλατημένη στην συνήθεια της συλλογικής σκέψης, την μαρξιστική παιδεία και στην λειτουργία του δημοκρατικού συγκεντρωτισμού.

Ο ΚΑΤΗΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗΣ

Οι Μπολσεβίκοι έβλεπαν σωστά τη σωτηρία της Ρώσικης επανάστασης στην ενδεχόμενη νίκη μιας γερμανικής επανάστασης. Η αγροτική Ρωσία και η βιομηχανική Γερμανία με επαναστατικά καθεστώτα εξασφάλιζαν μια ειρηνική ανάπτυξη του σοσιαλισμού. Ήταν η μη επιτευχθείσα προϋπόθεση για την αποφυγή του στραγγαλισμού της σοβιετικής δημοκρατίας από την γραφειοκρατία και της ναζιστικής φρίκης και καταστροφής στην Γερμανία.

Τη στιγμή που ξέσπασε η Ρωσική Επανάσταση, τα οργανωμένα μέλη όλων των επαναστατικών κομμάτων δεν ξεπερνούσαν το 1% του πληθυσμού της αυτοκρατορίας. Οι οργανωμένοι μπολσεβίκοι αποτελούσαν ένα κλάσμα αυτού, λιγότερο από 0,5% του πληθυσμού (αν και με το ειδικό βάρος της εργατιάς στις μεγαλουπόλεις). Εκείνη η μικρή ανθρώπινη μαγιά έπαιξε τον ιστορικό της ρόλο αλλά αναλώθηκε κάτω από το βάρος του εμφυλίου, των επεμβάσεων, της οργάνωσης του νέου κράτους κλπ. περιμένοντας μια υποστήριξη από το εξωτερικό που δεν ήρθε τελικά.

Η επανάσταση του Οκτώβρη-Νοέμβρη του 1917 καθοδηγήθηκε από ένα κόμμα νέων ανθρώπων. Ο μεγαλύτερος, ο Λένιν, ήταν 47 χρονών, ο Τρότσκι 38, ο Κάμενεφ και ο Ζηνόβιεφ 34, ο Μπουχάριν 29 κλπ. Ωστόσο, 10 και 20 χρόνια αργότερα είναι ήδη γερασμένοι και λυγίζουν κάτω από το βάρος της νεαρής αστυνομικής γραφειοκρατίας, γραπωμένης στα προνόμια της εξουσίας και δημιουργημένης από την πολιτική παράλυση των καταπονημένων μαζών, νεοφερμένων στις πόλεις και υποσιτισμένων.

Στα 1927-1928 ένα διαρκές εσωκομματικό πραξικόπημα μετέτρεψε το επαναστατικό κόμμα και κράτος σε ένα αντιδραστικό αστυνομικό και γραφειοκρατικό μόρφωμα πάνω στο κοινωνικό

έδαφος που είχε δημιουργήσει η επανάσταση. Ο κριτικός μαρξισμός των σκεπτόμενων ανθρώπων γίνεται στερεότυπα κλισέ, που μαζί με την «λατρεία του αρχηγού» και την θεωρία του «σοσιαλισμού σε μία χώρα», είναι τα διαβατήρια των τυχάρπαστων της εξουσίας που ενδιαφέρονται για την διεύρυνση και σταθεροποίηση των προνομίων τους.

Το «παραμορφωμένο εργατικό κράτος», η δυνατότητα πάλης της επαναστατικής γενιάς ενάντια στην γραφειοκρατία θα διαρκέσει 10 χρόνια, από το 1927 ως το 1937.

Οι περιπέτειες με τα πρόσωπα να εναντιώνονται τα μεν στα δε, να συμφιλιώνονται κ.λ.π. δεν πρέπει να μας μπερδεύουν. Εκατοντάδες χιλιάδες πρωτεργάτες του 1ου εργατικού κράτους εξαπατούνται, ταπεινώνονται, επαναστατούν απελπισμένα. Ο επαναστατικός-κομματικός πατριωτισμός, οι θυσίες, τα επιτεύγματα του αγώνα (εξάλειψη αναλφαβητισμού, ελεύθερη ένωση των δύο φύλων και διευκόλυνση του διαζυγίου, νομιμοποίηση των εκτρώσεων, χειραφέτηση της γυναίκας με κοινοτικούς παιδικούς σταθμούς, πλυντήρια, μαγειρεία κλπ., πραγματική ανεξιθρησκεία κλπ.), τα οράματα του μέλλοντος κλπ. αλλοίωσαν την αίσθηση της πραγματικότητας σε αποδεδειγμένα κοφτερά μυαλά.

Τελικά την αντίσταση της παλιάς επαναστατικής γενιάς χρειάστηκε το λεπίδι του 1936-1938 (οι περιβόητες δίκες της Μόσχας) για να την αφανίσει ολόκληρη. Οι μπολσεβίκοι θανατώθηκαν κατά δεκάδες χιλιάδες, σοβιετικοί πολίτες που αντιδρούσαν κατά εκατομμύρια. Μερικές δεκάδες σύντροφοι του Λένιν και του Τρότσκι, σε μια πράξη υπέρτατης αφοσίωσης στο κόμμα, δέχτηκαν να ατιμαστούν οι ίδιοι πριν στηθούν στο απόσπασμα. Πολλές χιλιάδες άλλοι τουφεκίστηκαν στα υπόγεια. Τα μεγαλύτερα στρατόπεδα συγκέντρωσης της ιστορίας ανέλαβαν την φυσική εξόντωση των υπολοίπων.

Ήταν η πιο αιματηρή αντεπανάσταση της Ιστορίας για να προκύψει ένα νεοεμφανιζόμενο καθεστώς ο «κρατικός γραφειοκρατικός καπιταλισμός». Ένα καθεστώς αποτρόπαιο όσο και ο καπιταλισμός στην εποχή του ιμπεριαλισμού, διαμορφωμένο ιστορικά

διαφορετικό στην μορφή (κρατική – συλλογική ιδιοκτησία της γραφειοκρατίας νομικά μη μεταβιβαζόμενη, ανταγωνισμός μεταξύ κοινωνικών σχηματισμών όχι επιχειρήσεων κλπ.) αλλά παραπλήσιο στην ουσία του (εξατομικοποίηση εργατών, αλλοτρίωση από το προϊόν, αποξένωση από κάθε εξουσία στις παραγωγικές σχέσεις και την πολιτική, συσσώρευση για διαρκή αναπαραγωγή, ιμπεριαλισμός κλπ.).

Η ΕΣΣΔ επενέβη στον εμφύλιο της Ισπανίας για να πλήξει (με διαφθορά, εκβιασμούς και δολοφονίες) το εργατικό κίνημα που εμπνεόταν από τα δικά της αλλοτινά ιδανικά και αφού τα κατάφερε, υπέγραψε μυστική συμφωνία με το Τρίτο Ράιχ για τον διαμελισμό της Πολωνίας και την επικυριαρχία στις χώρες της Βαλτικής, επέβαλλε, μεταπολεμικά, καθεστώτα «κουίσλιγνκς» της επικυριαρχίας της στην Ανατολική Ευρώπη (όπου την κήρυξη του «σοσιαλισμού» την ακούσανε κάποιο πρωινό από το ραδιόφωνο πηγαίνοντας στην δουλειά), κατέστειλε την Ουγγρική επανάσταση του 1956, επέβαλλε κατοχή στην Τσεχοσλοβακία το 1968, …κλπ. για να καταρρεύσει κάτω από τις αξεδιάλυτες αντιφάσεις της το 1989, εν μέσω χλεύης και πανηγυρισμών για το υποτιθέμενο «τέλος της ιστορίας» των δυτικών ανταγωνιστών της.

ΤΙ ΜΕΝΕΙ;

«Από τους αξέχαστους ενθουσιασμούς του 1917 τι μένει; Πολλοί άνθρωποι της γενιάς μου, κομμουνιστές από την πρώτη στιγμή, τρέφουν μόνο αισθήματα μίσους για την Ρωσική Επανάσταση. Από τους αυτουργούς και μάρτυρες κανείς σχεδόν δεν επέζησε. Το κόμμα του Λένιν και του Τρότσκι τουφεκίστηκε. Τα ντοκουμέντα καταστράφηκαν, κρύφτηκαν ή πλαστογραφήθηκαν. Μια άθλια λογική που μας δαχτυλοδείχνει το μαύρο θέαμα της σταλινικής ΕΣΣΔ, κηρύσσει την χρεοκοπία του μπολσεβικισμού και επομένως του σοσιαλισμού. Είναι μια εύκολη λαθροχειρία στα προβλήματα που κρατούν αιχμάλωτο τον κόσμο και δεν θα τον αφήσουν τόσο σύντομα.

Κάθε γεγονός είναι συνάμα οριστικό και μεταβατικό. Το 1819, 30

μόλις χρόνια μετά, η Γαλλική επανάσταση φαινόταν να είναι η πιο ακριβοπληρωμένη ιστορική αποτυχία. Να έχουν πέσει τόσα κεφάλια; Να έχουν γίνει τόσοι πόλεμοι; Για να φτάσουμε σε μια ευτελή παλινόρθωση της μοναρχίας; Και όμως η Γαλλική επανάσταση γονιμοποίησε τον 19ο αιώνα με την επικράτηση του επιστημονικού πνεύματος και της βιομηχανίας…». Βίκτωρ Σερζ («ανιθαγενής» αναρχικός που στρατεύτηκε στους μπολσεβίκους) επίλογος στο «Έτος 1 της Ρωσικής Επανάστασης», 1947.

Σήμερα, τα αστικά συντάγματα, δικαιώματα, κοινοβούλια, κληρονομιά των αστικών επαναστάσεων, μοιάζουν με βαρίδια αν όχι με φαρσοκωμωδία. Η γκρίζα πραγματικότητα της φτώχειας και της ανημπόριας προβάλλεται απόλυτα μαύρη στο αναπόδραστο του πολέμου και της περιβαλλοντικής καταστροφής που πλησιάζει.

Ψάχνοντας διέξοδο από την δυστοπία των πολλών, διδασκόμαστε από όλους τους καταπιεσμένους που τρομοκράτησαν τους εκμεταλλευτές, επιζητώντας να γίνουν κύριοι της ανθρώπινης μοίρας με τις επιτυχίες και τα λάθη τους (για τα οποία δεν αναφερθήκαμε καθόλου).

Από τους εξεγερμένους σκλάβους του Σπάρτακου που «στολίσανε» με τα σταυρωμένα κορμιά τους την Αππία οδό, από τους κομμουνάρους του Παρισιού το 1871 που χρειάστηκε πάνω από χρόνος για να εκτελεστούν οι περισσότεροι, από τους επιζώντες των εξεγερμένων της Αθήνας τον Οκτώβρη του 1944 (τον ανθό μιας ολόκληρης γενιάς) που χρειάστηκε να ασπρίσουν τα μαλλιά τους για να ζήσουν «ελεύθεροι», βλέποντας με αποστροφή τους απόγονους των ταγματαλητών να προκόβουν στην «καλή κοινωνία».

Ωστόσο, μέχρι σήμερα, καμία «έφοδος στον ουρανό» δεν είχε τέτοια διάρκεια, έκταση και πιθανότητες επιτυχίας όσο αυτή του κόμματος των Μπολσεβίκων και γι’ αυτό, η Ρωσική Επανάσταση του 1917, χωρίς να καθαγιάζεται, αποτελεί την πιο σύγχρονη και μεγάλη παρακαταθήκη για τους δρόμους που πρέπει να διαβούμε και αυτούς που πρέπει να αποφύγουμε, για την απελευθέρωση της κοινωνίας από τα δεσμά της ανάγκης και την αποτροπή της βαρβαρότητας.

Ανακοίνωση για τον απολογισμό του Συνεδρίου της ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ από τις Ρ.Α.Κ. (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ)

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΚΑ

Ολοκληρώθηκε πριν λίγες μέρες το 30ο συνέδριο της ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ και πλέον οι ομοσπονδίες και τα συνδικάτα του Δημοσίου κινούνται στους ρυθμούς του συνεδρίου της ΑΔΕΔΥ, που πραγματοποιείται στις 10-11-12 Δεκέμβρη.

Στο συνέδριο της ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ κυριάρχησε το εκλογικό παζάρι για τις θέσεις στο ΔΣ, το "φαίνεσθαι" και η αγωνία των τριών βασικών παρατάξεων για σχέσεις και επαφές με την Διοίκηση του ΕΦΚΑ και την πολιτική ηγεσία του υπ. Εργασίας. Τους οποίους και προσκάλεσαν μαζί με πολιτικά κόμματα που μας χρεοκόπησαν, ακόμα και τους ακροδεξιούς βελοπουλικούς της Ελληνικής Λύσης. Η πρόσκληση όλων αυτών βρίσκεται στον αντίποδα των αναγκών ενότητας των εργαζομένων του ΕΦΚΑ με μαχόμενες εργατικές ή ομοσπονδίες συνταξιούχων και συνδικάτα με τα οποία πρέπει να δώσουμε τις μάχες κόντρα στα αντεργατικά κυβερνητικά μέτρα.

Τα εκτεταμένα προβλήματα των εργαζομένων, οικονομικά, κοινωνικά, συνθηκών εργασίας αν και περιγράφηκαν σχεδόν από όλους τους συνέδρους, κανείς δεν μπήκε στον κόπο να αναλύσει γιατί οξύνθηκαν και να συζητήσει τη στρατηγική και τακτική της Ομοσπονδίας. **Τελικά δεν λήφθηκε καμιά ουσιαστική απόφαση για**

ένα προγραμματισμό δράσεων, που να οδηγούν στην ικανοποίηση των αιτημάτων μας. Φαίνεται ότι πολλοί συμφωνούν με το "**Βάλτε πλάτη**", που είπε ο Διοικητής στην ομιλία του.

Σαν παράταξη προσπαθήσαμε εκτός από το να θέσουμε τα προβλήματα, να προτείνουμε και δράσεις και να πάρουμε αγωνιστικές αποφάσεις. Ας αναρωτηθούν όλοι γιατί δεν λήφθηκε καμία ουσιαστική απόφαση στο συνέδριο της ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ και η διαδικασία περιορίστηκε σε ένα διοικητικό απολογισμό και προγραμματισμό «παντός καιρού», κλαδικίστικο και οικονομίστικο.

Στο Συνέδριο θέσαμε δύο ψηφίσματα, ένα ενάντια στη διάλυση των ΕΛΤΑ και ένα για την τιμωρία των βασανιστών αστυνομικών στη δίκη για την δολοφονία του Β. Μάγγου. Τελικά ψηφίστηκε το δεύτερο κατά πλειοψηφία και καταψήφισε μόνο η ΔΑΚΕ, γιατί έχει απόλυτη εμπιστοσύνη στην ελληνική δικαιοσύνη, όταν η πλειοψηφία του λαού την έχει απολέσει μετά το έγκλημα των Τεμπών…

Στην έναρξη της νέας θητείας μας στο ΔΣ αποφασίσαμε την εκπροσώπηση μας σε συνάδελφο από την επαρχία. Ενάντια στην γραφειοκρατικοποίηση και το μοίρασμα θέσεων, επιλέγουμε την εναλλαγή των εκπροσώπων μας κατά τη διάρκεια της θητείας του ΔΣ, αναδιοργανώνουμε την παρέμβασή μας στη βάση των εργαζομένων του ΕΦΚΑ, ενώνουμε τα μαχόμενα τμήματα των εργαζομένων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. **Θα δώσουμε τη μάχη μέσα στο ΔΣ για τον επαναπροσανατολισμό της Ομοσπονδίας μας σε μια ταξική κατεύθυνση.**

Οι Ριζοσπαστικές Αγωνιστικές Κινήσεις θα συνεχίσουμε να παλεύουμε ενάντια στις αντεργατικές κυβερνήσεις, που τσακίζουν τα δικαιώματα μας.

Ενάντια στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία που υποσκάπτει διαρκώς τους αγώνες και συναινεί με την άρχουσα τάξη ότι δεν υπάρχει εναλλακτική λύση στην καπιταλιστική κρίση παρά μόνο η φτώχεια, η πείνα, ο πόλεμος και οι γενοκτονίες.

Η αύξηση των ποσοστών μας και η ανταπόκριση του κόσμου της εργασίας στον ΕΦΚΑ μας δίνουν ώθηση να συνεχίσουμε την προσπάθεια **για συνδικάτα πραγματικά ταξικά και όχι εργοδοτικά και κυβερνητικά!**

25/11/2025

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Νέος νόμος για τη στράτευση-πειθάρχηση και αυταρχισμός

Της Λίνας Παλλάκη

Οι χώρες της Ευρώπης αγοράζουν με πρωτοφανή ρυθμούς και με υπέρογκα χρηματικά πολεμικούς εξοπλισμούς. Η Γερμανία έχει ξεκινήσει να εξοπλίζεται με ρυθμούς που θυμίζουν το 2ο Παγκόσμιο πόλεμο. Στους ίδιους ρυθμούς ολόκληρη η Ευρώπη με το πρόγραμμα Rearm Europe αρχίζει να σπαταλά υπέρογκα ποσά σε εξοπλισμούς προετοιμασίας πολέμου. Οι δαπάνες για το 2026 θα αγγίξουν τα 800 δις ενώ αντίστοιχα υπέρογκα ποσά θα διαθέσει όλη η Ευρώπη.

Η κυβέρνηση της ΝΔ, ως καλός σύμμαχος του γενοκτόνου Ισραήλ, φέρνει νέο νομοσχέδιο για τη στρατιωτική θητεία με όραμα τη δημιουργία μίας στρατιωτικοποιημένης και πειθαρχημένης κοινωνίας και κυρίως τους νέους και τους εργάτες και τις εργάτριες.

Το νέο νομοσχέδιο δεν περιορίζεται μόνο σε αυξήσεις σε μισθούς ή στη παροχή άλλων προνομίων στους επαγγελματίες στρατιωτικούς αλλά είναι περισσότερο θεσμικές οι μεταβολές που ανακοινώθηκαν.

Η κατάταξη στην αεροπορία και το ναυτικό καταργείται οπότε όλοι στρατεύσιμοι θα υπηρετούν στο στρατό ξηράς. Σε συνέχεια αυτού του μέτρου η φύλαξη των εγκαταστάσεων του Ναυτικού και της Αεροπορίας θα αναληφθούν από τον Στρατό Ξηράς. Παράλληλα στους έφεδρους οπλίτες θα υπάρξει αύξηση του στρατιωτικού μισθού που θα αγγίξει το 1000% ειδικά σε αυτούς που υπηρετούν σε μονάδες των συνόρων. Εισάγεται ένα νέο σύστημα καταγραφής εφέδρων οι οποίοι είναι διαθέσιμοι και καταρτισμένοι έως το 50ο έτος της ζωής τους. Οι έφεδροι θα πρέπει να είναι συνεχώς σε μια αναμονή και διαθέσιμοι να δώσουν τις τεχνολογικές δεξιότητες και τις γνώσεις τους στο στρατό όπως για παράδειγμα τις τεχνολογίες anti-drone.

Ξεκινώντας από το χρόνο της θητείας, παραμένει η δωδεκάμηνη θητεία αλλά δίνεται η δυνατότητα μείωσης όταν η κατάταξη γίνει αμέσως μετά το λύκειο. Στο νέο νομοσχέδιο υπάρχουν μέτρα για την αυστηροποίηση της αναβολής στράτευσης στους νέους λόγω σπουδών. Πιο συγκεκριμένα η αναβολή για τους φοιτητές ΑΕΙ φτάνει μέχρι την ηλικία των 25 χρονών ενώ έως και τα 28 έτη για τους φοιτητές ιατρικής και του πολυτεχνικών σχολών.

Ενίσχυση στη στρατικοποίηση των νέων

Ενίσχυση στη στρατικοποίηση των νέων θέτει το μέτρο της εθελοντικής προς το παρόν στράτευσης των νέων γυναικών ηλικίας 20-26 χρονών με πρόβλεψη να γίνει υποχρεωτική μέσα στα επόμενα χρόνια. Το όραμα της κυβέρνησης ΝΔ για μια στρατιωτικοποιημένη

κοινωνία περιβάλει και τα παιδιά για αυτό το λόγο εγκαινιάστηκαν οι στρατιωτικές παιδικές κατασκηνώσεις όπως αυτή της Σχολής Ευελπίδων η οποία απευθύνεται σε μαθητές και μαθήτριες.

Η εξαγορά θητείας με πιο αυστηρά κριτήρια και αυξημένο κόστος αποκλείοντας έτσι τους οικονομικά αδύνατους Κάτοικοι εξωτερικού, αύξηση του ορίου ηλικίας από 33 σε 40 και η εξαγορά της θητείας αυξάνεται κατά 600€ 1500€ από 900€ που ήταν μέχρι και σήμερα. Τα νέα μέτρα επίσης προβλέπουν αυστηρότερες διαδικασίες για απαλλαγή από την υποχρεωτική στράτευση όπως βεβαίωση γνωμάτευσης από τον διευθυντή δημόσιου νοσοκομείου με την τελική απόφαση να εκδίδεται από το ειδικό κέντρο πιστοποίησης αναπηρίας (ΚΕΠΑ).

Για τους αντιρρησίες συνείδησης

Τέλος, ο νέος νόμος προβλέπει επίσης μια σειρά αξιολογήσεων και «συμμορφώσεων» για τους αντιρρησίες συνείδησης οι οποίοι υποχρεούνται να ανταλλάξουν τη στρατιωτική τους θητεία με κάποιας άλλης μορφής προσφοράς υπηρεσίας σε έναν τομέα του δημόσιου τομέα υπο αυστηρή επίβλεψη και στενά χρονικά όρια. Σε κάθε περίπτωση μη τήρησης αυτών των περιορισμών υπάρχει η πιθανότητα να ανακληθεί η αναγνώριση τους ως αντιρρησίες και να καταταγούν στο στρατό. Συν τοις άλλοις, οι αντιρρησίες συνείδησης θα πρέπει να αποδεικνύουν σε καθημερινή βάση τις ιδεολογικές, θρησκευτικές ή οτιδήποτε άλλες ιδεολογίες και πεποιθήσεις που τους χαρακτηρίζουν ως αντιρρησίες χωρίς να έχει αποσαφηνιστεί πλήρως με ποιο τρόπο θα γίνεται αυτό. Ωστόσο ποινικοποιεί την ανυποταξία καθώς το υπουργείο άμυνας μέσω του ψηφιακού ελέγχου (ΑΑΔΕ, ΚΕΠ και υπουργείο ψηφιακής διακυβέρνησης) θα εντοπίζει ψηφιακά τον ανυπόταχτο.

Μια αθόρυβη στροφή προς μια ενιαία στρατικοποίηση και κοινωνία υποταγής

Οι αλλαγές αυτές έχουν βάθος εικοσαετίας με στόχο να τεθούν τα

θεμέλια και ένα ιδεολογικό πλαίσιο για μια κοινωνία σε μια συνεχή ανησυχία και αναμονής έναρξης πολεμικών επιχειρήσεων. Όλες οι παραπάνω αλλαγές προβλέπουν σε μια αθόρυβη στροφή της νεολαίας και των φτωχότερων στρωμάτων προς μια ενιαία στρατικοποίηση και μια κοινωνία υποταγής υπο το φόβο της τιμωρίας. Η μείωση του χρόνου αναβολής ακόμα και για φοιτητές βάζει φρένο στους μορφωμένους νέους και η αύξηση της εξαγοράς θητείας ανοίγει περισσότερο το ταξικό χάσμα. Οι πλούσιοι μπορούν να είναι ελεύθεροι από το κρατικό φόβο της στράτευσης ενώ οι φτωχότεροι υπο τις διαταγές των πολεμοκάπηλων της κυβέρνησης. Η στροφή προς της επαγγελματική αποκατάσταση των νέων στο στρατό είναι η τελευταία ελπίδα στην φτωχοποιημένη κοινωνία που αυτοί έχουν δημιουργήσει. Το σχέδιο που οργανώνεται μεθοδικά από τις τακτικές εξόντωσης και στρατικοποίησης της εργατικής τάξης φέρει τα φτωχότερα στρώματα μπροστά στην αντιμετώπιση της αυστηρότητας των νέων μέτρων αναβολής, κατάταξης και απαλλαγής.

Εκδήλωση Αντιπολεμικής Πρωτοβουλίας Πειραιά: “Μπορεί η “εκεχειρία” Τραμπ να σταματήσει τη γενοκτονία στη Γάζα;”

Η Αντιπολεμική Πρωτοβουλία Πειραιά διοργανώνει εκδήλωση με θέμα “Μπορεί η “εκεχειρία” Τραμπ να σταματήσει τη γενοκτονία στη Γάζα;” την Τετάρτη 3/12, 19:00, στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Δημαρχείου Νίκαιας (Π. Τσαλδάρη 10).
Στο πλαίσιο αυτό, πραγματοποιούμε μια καμπάνια πολιτικών παρεμβάσεων για την προπαγάνδιση της εκδήλωσης στις γειτονιές

του Πειραιά. Την Πέμπτη 20/11 πραγματοποιήθηκε παρέμβαση στον Κορυδαλλό (Πλατεία Ελευθερίας) και το επόμενο διάστημα έχουν προγραμματιστεί οι ακόλουθες παρεμβάσεις :
-Πέμπτη 27/11, 18:00, Κερατσίνι, Μνημείο Π. Φύσσα
-Σάββατο 29/11, 12:00, Έξοδος Μετρό Νίκαιας
Καλούμε όλες/ους τις/τους εργαζόμενες/ους και τη νεολαία του Πειραιά να στηρίξει τις δράσεις μας και την εκδήλωση.
-Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Διακοπή σχέσεων με το Ισραήλ
-Όχι στον πόλεμο και τους εξοπλισμούς
-Έξω από το ΝΑΤΟ
Αντιπολεμική Πρωτοβουλία Πειραιά

ΕΚΔΗΛΩΣΗ- ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΜΠΟΡΕΙ Η "ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ" ΤΡΑΜΠ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΣΤΗ ΓΑΖΑ;

- ΔΙΑΚΟΠΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ
- ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 3/12 7μμ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΝΙΚΑΙΑΣ (Π. Τσαλδάρη 10, 1ος όροφος)

ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ
πρωτοβουλία ΠΕΙΡΑΙΑ

Ριζοσπαστικές αγωνιστικές κινήσεις: διακήρυξη για το 30ο Συνέδριο της ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΓΙΑ ΤΟ 30ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ
ΝΑ ΜΕΤΑΤΡΕΨΟΥΜΕ ΤΗ ΜΑΖΙΚΗ ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ & ΟΡΓΗ
ΣΕ ΔΥΝΑΜΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ & ΑΝΑΤΡΟΠΗΣ

Το συνέδριο μας πραγματοποιείται ακριβώς μετά την 52η επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου, η οποία εξέγερση μαζί με την Μεταπολίτευση και το Δεκέμβρη 2008, συνεχίζουν να αποτελούν αγκάθια στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα, όσα χρόνια και να περάσουν, γιατί συμβολίζουν τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας και την προοπτική για την ανατροπή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Η ακροδεξιά κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όσο περισσότερο φθείρεται τόσο περισσότερο επικίνδυνη γίνεται, συνεχίζοντας την επίθεση στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, οξύνοντας την καταστολή, καθώς δεν έχει πλέον κανένα στήριγμα πέρα από την αστική τάξη, τα ΜΜΕ.

Μόνη και πραγματική αντιπολίτευση και ταυτόχρονα διεκδικητής της εξουσίας παραμένει ο λαός, τα εκατομμύρια που συμμετείχαν στις κινητοποιήσεις και απεργίες του Γενάρη και Φλεβάρη 2025. Η κυβέρνηση προσπαθεί με φτηνούς τακτικισμούς και αντιπερισπασμούς διαφόρων ειδών, να αλλάξει την πολιτική ατζέντα, ώστε να ανακόψει την δημοσκοπική φθορά της, που προκαλεί ο βούρκος των σκανδάλων στον οποίο βυθίζεται (υποκλοπές, διαρροή προσωπικών δεδομένων πολιτών, Τέμπη, Πύλος, ΟΠΕΚΕΠΕ κλπ).

Στη χώρα μας οι αριθμοί ευημερούν, αλλά η κατάσταση παραμένει απελπιστική για τους\τις εργαζόμενους\ες. Η ακρίβεια και τα υπερ-πλεονάσματα στα έσοδα του κράτους μαστίζουν το λαϊκό εισόδημα. Οι εργασιακές σχέσεις διαλύονται. Σε όλες τις έρευνες η Ελλάδα καταλαμβάνει τις τελευταίες θέσεις σε επίπεδο μισθών, Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, αγοραστικής δύναμης,

ενώ είναι πρώτη στις ώρες εργασίας και στις δαπάνες για εξοπλισμούς. Αυτές τις μέρες ολοκληρώνονται οι συζητήσεις για τον αντιλαϊκό προϋπολογισμό του 2026 με δυσβάσταχτες φορολογικές επιβαρύνσεις στα λαϊκά στρώματα.

Η φθορά της κυβέρνησης οδηγεί στην μόνη δυνατότητα της, τη χρήση της καταστολής την οποία χρησιμοποιεί για να συσπειρώσει και τα ακροδεξιά ακροατήρια της. Τελευταίο παράδειγμα αποτελεί η απαγόρευση διαδηλώσεων στο προαύλιο της Βουλής, μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη, λίγες μέρες μετά την επιτυχημένη απεργία πείνας του Πάνου Ρούτσι. Οι περιορισμοί στην ελευθερία των διαδηλώσεων ήταν από τα πρώτα νομοθετήματα της κυβέρνησης Μητσοτάκη, οι οποίοι συνεχίζονται με την απαγόρευση απεργιών, περιορισμούς στη λειτουργία των συνδικάτων και πολλά άλλα. Δεν είναι τυχαίο ότι αστυνομία και στρατός λαμβάνουν το 40% του πακέτου των υποτιθέμενων ελαφρύνσεων της ΔΕΘ.

Αν ένας μόνος άνθρωπος που αναζητά δικαιοσύνη, γονάτισε τη κυβέρνηση, εμείς γιατί δεν μπορούμε;

ΔΗΜΟΣΙΟ – ΕΦΚΑ: Εκχώρηση σε ιδιώτες και χρηματιστικό κεφάλαιο

Το φαγοπότι στο Δημόσιο και τις πρώην ΔΕΚΟ συνεχίζεται. Στα ΕΛΤΑ, μετά το ξεπούλημα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στην Eurobank, απαξιώνονται διαρκώς για να προωθήσουν τις ανταγωνιστικές ιδιωτικές εταιρίες, εκχωρούν όλο και περισσότερες λειτουργίες τους σε εργολάβους και πλέον προχωρούν σε κλείσιμο καταστημάτων αδιαφορώντας για τις κοινωνικές συνέπειες αυτών των πολιτικών.

Τα ξεπουλήματα των ΔΕΚΟ να αποτελούν οδηγό για αντίστοιχες ενέργειες στον ΕΦΚΑ. Ο ΕΦΚΑγίνεται υπόδειγμα λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών μέσω διαδικασιών εξαίρεσης (κινητικότητα, ιδιώτες managers, κλπ).

Στον ΕΦΚΑ, η αποδιοργάνωση συνεχίζεται: υποστελέχωση, φόρτος εργασίας, πιέσεις για εκκρεμότητες, στοχοθεσία, και διάλυση των δημοσίων δομών προς όφελος των ιδιωτών. Η Διοίκηση αγνοεί την απόφαση του ΣτΕ για τους ιδιώτες Γενικούς και συνεχίζει με τη νέα προκήρυξη και τις συνεντεύξεις για τους “εκλεκτούς”.

Έφερε μέσα στον Αύγουστο σχέδιο νέου οργανογράμματος, χωρίς καμία διαβούλευση με τα συνδικάτα και τα στελέχη του ΕΦΚΑ. Καταργεί την Γενική Διεύθυνση Επικουρικής & Εφάπαξ, προφανώς για να ενισχύσει το ΤΕΚΑ, τα Επαγγελματικά Ταμεία και την ιδιωτική ασφάλιση. Επίσης υποβαθμίζει περαιτέρω τα ΠΕΚΑ και τον έλεγχο στην αγορά εργασίας, παρά τις εκκλήσεις των εργαζόμενων και των συνδικάτων. Πρόσφατα η αρμοδιότητα του

Τμήματος Παροχών για τους ξενοδοχοϋπαλλήλους μεταβιβάστηκε από την Κέρκυρα στη θεσσαλονίκη, καθώς δεν υπάρχει κανείς για να εκδώσει αποφάσεις Παροχών.
Παράλληλα προσπαθούν να σπείρουν τις έριδες μεταξύ των εργαζομένων με κάθε λογής κλιμάκια και μπόνους, ενώ ο αυταρχισμός από την διοικητική ιεραρχία μονιμοποιείται. Διοικητής, υποδιοικητές και γενικοί διευθυντές κατηγορούν για όλα τα προβλήματα το προσωπικό του ΕΦΚΑ και έχουν δώσει το ελεύθερο σε πρόθυμους διευθυντές, αλλά και προϊστάμενους να βγάζουν το μένους τους εναντίον των εργαζομένων.
Νέα προβλήματα προέκυψαν με τις υποβολές δήλωσης “πόθεν έσχες” σε εκατοντάδες εργαζόμενους, με τη βροχή σεμιναρίων για “επιμόρφωση” που τα περισσότερα είναι ανούσια (και για να κονομήσουν οι ημέτεροι), με τις ανεπίτρεπτες και επαναλαμβανόμενες καθυστερήσεις στις πληρωμές των κλιμακίων, τη χορήγηση δανείων κ.ο.κ.
ΔΙΩΞΕΙΣ
Η χώρα αλλάζει χαρακτηριστικά και μοιάζει όλο και περισσότερο με εκείνες της Λατινικής Αμερικής, αλλά και με την κατάσταση που επικρατούσε στην Ελλάδα τις δεκαετίες του ’50 & ’60. Η αστική νομιμότητα και δημοκρατική φιλελεύθερη δημοκρατία περιορίζονται όλο και πιο πολύ προς όφελος του αυταρχικού κράτους έκτακτης ανάγκης.
Η καταστολή και οι διώξεις αγωνιστών και εργαζομένων είναι κανονικότητα πλέον. Η εφαρμογή της “αξιολόγησης” και το Νέα Πειθαρχικό “Δίκαιο” στο Δημόσιο είναι το πρώτο βήμα για έναν διακαή πόθο της ακροδεξιάς Νέας Δημοκρατίας: την ουσιαστική κατάργηση της μονιμότητας στο Δημόσιο. Οι χιλιάδες διώξεις κυρίως εκπαιδευτικών αλλά και άλλων δημοσίων υπαλλήλων που αντιδρούν στην απαξίωση και την διάλυση των δημοσίων αγαθών, δείχνουν τι πραγματικά θέλει να κάνει η κυβέρνηση της ΝΔ στο Δημόσιο Τομέα: Το χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων, την δίωξη και απόλυση όσων αντιδρούν (συνδικαλιστών και μη) και τη λεηλασία των δημοσίων υπηρεσιών μέσω της εκχώρησης τους σε ιδιωτικές εταιρίες.
Έχουμε καθημερινά πολλά τέτοια παραδείγματα: η δυνητική αργία σε εκπαιδευτικό (Χρ. Χοτζόγλου) με απόφαση του υπουργού Πιερακάκη, γιατί συμμετείχε σε νόμιμη κινητοποίηση, οι διώξεις σε εκπαιδευτικούς, γιατί διεκδίκησαν προσλήψεις προσωπικού, επιπλέον τάξεις και φροντίδα για τους μαθητές τους. Παράλληλα υπάρχουν εκατοντάδες πειθαρχικά σε εκπαιδευτικούς, γιατί

ουσιαστικά δεν “συνεμορφώθησαν προς τα υποδείξεις”!
Στον ιδιωτικό τομέα, οι απολύσεις συνδικαλιστών έχουν πάρει τη μορφή χιονοστιβάδας, παρά τις σημαντικές αντιστάσεις που υπάρχουν. Ο αυταρχισμός και το ταξικό τους μίσος δεν μπορεί να σταματήσει παρά μόνο αν βρει τις δυνάμεις των εργαζομένων ενωμένες στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα.
Συνδικάτα ταξικά και όχι κυβερνητικά-εργοδοτικά
Απέναντι στα προβλήματα των εργαζομένων η πλειοψηφία της Ομοσπονδίας σκόπιμα υπονόμευσε κάθε αγωνιστική δράση με ελάχιστη κινηματική δράση και παρουσία και σκόρπισε για άλλη μια φορά απογοήτευση. Τα συνδικαλιστικά μας όργανα έχουν μετατραπεί σε γραφεία δημοσίων σχέσεων και δικαστικών προσφυγών.
Οι τρεις βασικές παρατάξεις του απερχόμενου προεδρείου της ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ (Συμμαχία, ΔΑΚΕ, Συν. Συσπείρωση) φαίνεται να έχουν βολευτεί σε μία κατάσταση “εργασιακής ειρήνης” μετά την αποχώρηση Χατζηδάκη-Δουφεξή από το υπουργείο και τον ΕΦΚΑ αντίστοιχα, γι΄αυτό και τους καλούν στο συνέδριο μας. Είναι ανεπίτρεπτο!
Το κλίμα εργασιακής ειρήνης που καλλιεργείται συστηματικά με την Διοίκηση και το υπ. Εργασίας πρέπει να σταματήσει οριστικά και αμετάκλητα. Είναι ανεπιθύμητη η διοίκηση του ΕΦΚΑ και η πολιτική ηγεσία του Υπ. Εργασίας στο συνέδριο των εργαζομένων! Και θα μας βρουν απέναντι τους!
Κόντρα στην απραξία και την αδιαφορία της συνδικαλιστικής ηγεσίας και τις εγκληματικές και αντεργατικές πολιτικές της κυβέρνησης, πρέπει και μπορούμε να χτίσουμε ένα ισχυρό εργατικό κίνημα σαν αντίπαλο δέος. Με συνελεύσεις, περιοδείες, συλλαλητήρια, απεργίες γενικές και κλαδικές. Στις μεγάλες κινητοποιήσεις του προηγούμενου διαστήματος παρουσιάσαμε σαν εργατικό κίνημα την δύναμη μας. Δείξαμε ότι αντιλαμβανόμαστε τι συμβαίνει γύρω μας, ότι καταλαβαίνουμε την κοροϊδία και ότι θέλουμε να αντιδράσουμε. Η οργή να γίνει δύναμη αγώνα και διεκδίκησης.
Δεν πρέπει να ανεχθούμε σαν εργαζόμενοι\ες του ΕΦΚΑ άλλη καταπίεση.
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ
Μπορούμε να οργανώσουμε τη μάχη κόντρα στις άθλιες εργασιακές συνθήκες και την ακρίβεια. Η επαναφορά του 13ου-14ου μισθού είναι κομβικής σημασίας για όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο. Δεν αρκούν οι σκόρπιες απεργίες και οι δικαστικές

ενέργειες. Πρέπει να συνδικάτα να πάρουν άμεσα κινηματικές πρωτοβουλίες για την επαναφορά τους με διαδηλώσεις και απεργίες μέχρι τα Χριστούγεννα!
Οι ΡΑΚ αυξήσαμε τις δυνάμεις μας στο Συνδικάτο Αττικής & Νήσων και για το συνέδριο της ΠΟΣΕ. Αυτό δεν είναι αρκετό. Το μάχιμο δυναμικό πρέπει να οργανωθεί πανελλαδικά, να γίνουμε η φωνή όσων δεν έχουν φωνή, να παρουσιάσουμε και να υπερασπιστούμε μέχρι τέλους τα συμφέροντα της τάξης μας και τα δίκαια στην εργασία μας.
Επίσης παραμένουμε σταθερά ανοικτοί στη συνεργασία των αριστερών δυνάμεων μέσα στον ΕΦΚΑ, όταν ο διάλογος είναι ισότιμος, συντροφικός.
Η κυβερνητική ΔΑΚΕ εισέπραξε την 4η θέση και υπερψηφίστηκε από τα κομματικά στελέχη, διευθυντάδες, προϊσταμένους, όσους αναμένουν χάρες και όσους χρωστούν μέχρι την επόμενη ζωή. Η πορεία της είναι προδιαγεγραμμένη την επόμενη περίοδο και συνδέεται στενά με την τύχη της κυβέρνησης.
Η διάσπαση της Συμμαχίας στον σύλλογο Αττικής & Νήσων, παρά το γεγονός ότι διατήρησε τις δυνάμεις της, δείχνει ότι ευκαιριακές συμμαχίες δεν έχουν μέλλον. Τα ζητήματα αρχών δεν μπορούν να αγνοηθούν και συχνά δεν έχουν αίσιο τέλος. Τα αναλογικά προεδρεία με την κυβερνητική παράταξη την έχουν δέσμια των ισορροπιών.
Η ΑΣΥ (Αδέσμευτη Συνδικαλιστική Υπέρβαση) ζητούν έναν μαχητικό ακομμάτιστο συνδικαλισμό τη στιγμή που εργοδότης μας είναι το αστικό κράτος με συγκεκριμένους κυβερνητικούς και πολιτικούς εντολοδόχους.
Η παράταξη της ΠΑΣΚΕ συρρικνώθηκε ως αποτέλεσμα της υποταγής στα μνημόνια, της διαχειριστικής λογικής και προσαρμογής στη υπάρχουσα κατάσταση. Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι πολλοί ακόμα θα βρεθούν εκ των πραγμάτων και όχι μόνο εκ προθέσεων στην ίδια δεινή κατάσταση.
Αγωνιζόμαστε – Διεκδικούμε :
• Να ανατρέψουμε την αντιδημοκρατική κυβέρνηση των σκανδάλων, της ακρίβειας, των ιδιωτικοποιήσεων
• Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις. Κανένας μισθός κάτω από 1.200€ καθαρά. Επαναφορά 13ου & 14ου μισθού και σύνταξης, καθώς και των μνημονιακών περικοπών
• Κατάργηση των αντεργατικών νόμων Κεραμέως, Χατζηδάκη, Γεωργιάδη
• Όχι στο νέο Πειθαρχικό στο Δημόσιο, όχι στη φίμωση των

εργαζομένων – Να σταματήσουν οι διώξεις αγωνιστών
• Μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού για την κάλυψη όλων των αναγκών στον ΕΦΚΑ & στον Δημόσιο Τομέα
• Κατάργηση της απαγόρευσης συμμετοχής μας στην κινητικότητα – Επαναφορά των αδειών και του ωραρίου στα επίπεδα προ-Μνημονίων
• Όχι στην προσχηματική αξιολόγηση – Αξιοκρατικό σύστημα για όλες τις κρίσεις προσωπικού – Βελτίωση των συνθηκών εργασίας
• Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων – Έξω οι ιδιώτες από την Κοινωνική Ασφάλιση (μάνατζερ & golden boys-girls, 1555, συμβουλευτικές εταιρίες, ανάδοχοι κλπ) – Όχι στις ιδιωτικοποιήσεις
• Μέτρα κατά της ακρίβειας – Κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη πρώτης ανάγκης – Πλαφόν στις τιμές των βασικών αγαθών
• Ξεπάγωμα της διετίας 2016–΄17 – Αφορολόγητο στις 12.000 ευρώ – Αυτόματη Τιμαριθμική Αναπροσαρμογή (ΑΤΑ) των μισθών με βάση τον πληθωρισμό – Κατάργηση της εισφοράς 2% υπέρ της ανεργίας
• 6ωρο – 5ήμερο – 30ωρο, δουλειά για όλους. Κατάργηση της ελαστικής εργασίας. Ασφάλιση και κοινωνική προστασία – Μονιμοποίηση όλων των ΙΔΑΧ & ΙΔΟΧ
• Δημόσιο Καθολικό Κοινωνικό Ασφαλιστικό Σύστημα – Διασφάλιση του κοινωνικού – αναδιανεμητικού χαρακτήρα της Ασφάλισης και ακύρωση των σχεδίων μετατροπής του συστήματος σε κεφαλαιοποιητικό
• Συγκοινωνίες, ρεύμα και νερό, δεν είναι εμπορεύματα, ανήκουν στον λαό – Άμεση κρατικοποίηση της Hellenic Train χωρίς αποζημίωση
• Δημόσιο πρόγραμμα λαϊκής κατοικίας – Δημόσια, δωρεάν υγεία & παιδεία για όλο το λαό
• Καμία συγκάλυψη για Τέμπη, Πύλο και ΟΠΕΚΕΠΕ
• Αγώνας κατά του φασισμού, του μιλιταρισμού, του ρατσισμού και του σεξισμού
• Λευτεριά στην Παλαιστίνη – Καμιά συνεργασία με το κράτος δολοφόνο του Ισραήλ
• ΟΧΙ στον πόλεμο και τους εξοπλισμούς – Λεφτά για κοινωνικές δαπάνες, όχι για εξοπλισμούς

Κάνουμε κάλεσμα για να αλλάξουν οι συσχετισμοί στην Ομοσπονδία μας και στα συνδικάτα, για να ακυρώσουμε στην πράξη τα αντεργατικά μέτρα με την ανασυγκρότηση του συνδικαλιστικού κινήματος.

Ζητάμε την στήριξη και την ψήφο των αγωνιστών και αγωνιστριών για το ΔΣ της ΠΟΣΕ-ΕΦΚΑ και για το συνέδριο της ΑΔΕΔΥ. Για μία

ισχυρή Ομοσπονδία και ταξική ΑΔΕΔΥ!
Νοέμβρης 2025
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Η Σύμβαση της Γενεύης και η κλιμακούμενη επίθεση στους πρόσφυγες

της Έλενας Παπαγεωργίου

Η επίθεση κατά της **Σύμβασης της Γενεύης για τους πρόσφυγες** και της **Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ)**, όπως εκδηλώνεται από κυβερνητικούς αξιωματούχους σε Ελλάδα, Ιταλία, Ηνωμένο Βασίλειο, και ευρύτερα στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ, δεν είναι μια απλή συζήτηση για την επικαιροποίηση του διεθνούς δικαίου. Αντιπροσωπεύει μια **καθαρά αντιδραστική στροφή** του παγκόσμιου και ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, ο οποίος, μπροστά στην κλιμακούμενη κρίση του καπιταλισμού και τις μαζικές μετακινήσεις πληθυσμών, προσπαθεί να **αποδομήσει** τα ελάχιστα νομικά εμπόδια που θεσπίστηκαν μεταπολεμικά για την προστασία όσων κινδυνεύουν στις χώρες τους.

Η Σύμβαση της Γενεύης: μια ελάχιστη κατάκτηση υπό αίρεση

Η Σύμβαση του 1951, προϊόν της γενοκτονίας και των εκτοπίσεων του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αποτέλεσε μια **περιορισμένης εμβέλειας** νίκη της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων λαών. Η βασική της αρχή, η **μη επαναπροώθηση**, αναγνώρισε το θεμελιώδες δικαίωμα στη ζωή και την ελευθερία, απαγορεύοντας την επιστροφή ανθρώπων σε χώρες όπου κινδυνεύουν. Ωστόσο, η ίδια η Σύμβαση είναι **συμβιβασμός** μέσα στο πλαίσιο των **αστικών**

κρατών-εθνών, εστιάζοντας μόνο σε όσους φεύγουν λόγω διώξεων (φυλής, θρησκείας, πολιτικών πεποιθήσεων), αφήνοντας εκτός τους "οικονομικούς μετανάστες" ή τους πρόσφυγες της κλιματικής αλλαγής – δηλαδή, τα θύματα της ίδιας της **καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και καταστροφής**. Οι σημερινές φωνές για αναθεώρηση δεν επιδιώκουν τη διεύρυνση της προστασίας για να συμπεριλάβουν τους φτωχούς, τους εκτοπισμένους από τον πόλεμο και την κλιματική κρίση. Αντιθέτως, στοχεύουν στον **πυρήνα** της Σύμβασης: την κατάργηση του δικαιώματος ασύλου, τη νομιμοποίηση των μαζικών επαναπροωθήσεων και τη δημιουργία **αποθηκών ψυχών** σε τρίτες χώρες (όπως η Αλβανία – παρά το γεγονός ότι έχει εξελιχθεί σε φιάσκο – για την Ιταλία ή η Ρουάντα για τη Βρετανία).

Πρόσφατο και αποκαλυπτικό παράδειγμα αυτής της πολιτικής είναι η πρωτοβουλία που αποκάλυψε ο θάνος Πλεύρης για τη δημιουργία «κέντρου επιστροφής (return hub) παράνομων μεταναστών» στην Αφρική, σε συνεργασία με τη Γερμανία. Αυτή η κίνηση εντάσσεται στην ίδια λογική της γεωγραφικής αποτροπής, μετατρέποντας αφρικανικές χώρες σε εξωτερικά κέντρα κράτησης της Ευρώπης. Όπως μάλιστα ανέφερε ο ίδιος ο Υπουργός, **τα κέντρα αυτά θα λειτουργούν αποτρεπτικά**, ενώ θα περιλαμβάνουν εγκαταστάσεις τόσο σε «ασφαλείς» όσο και σε **«μη ασφαλείς» χώρες, όπως η Λιβύη, παραβιάζοντας κατάφωρα τη θεμελιώδη αρχή της μη επαναπροώθησης** (*non-refoulement*) και το προσφυγικό δίκαιο. Η αμφισβήτηση της Σύμβασης, μια παραχώρηση στην Ακροδεξιά

Η αμφισβήτηση της Σύμβασης, η οποία χαρακτηρίζεται "ξεπερασμένη" ή "λειτουργική για τη δεκαετία του '50", αποτελεί **πολιτική παραχώρηση στην Ακροδεξιά** – μια συνειδητή κίνηση των αστικών κυβερνήσεων να νομιμοποιήσουν ξενοφοβικές, ρατσιστικές πολιτικές και να **αποδυναμώσουν** τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων. Ο στόχος είναι σαφής: η αντικατάσταση των κανόνων του κράτους δικαίου (που υποτίθεται ότι προστατεύουν τα δικαιώματα) με την **κυβερνητική αυθαιρεσία**, την **επιβολή διακρίσεων** και την **επαναπροώθηση** όσων εισέρχονται, κυρίως των φτωχών, μη-λευκών, μουσουλμάνων. Οι τοποθετήσεις του Ι.

Γκιτσάκη, ο οποίος υποστήριξε ήδη από το 2020 ότι η Σύμβαση είναι παρωχημένη, του Θ. Τζήμερου και η υποστήριξη μαζικών απελάσεων και επαναπροωθήσεων, φτάνοντας μέχρι την πρόταση για «πραγματικά πυρά», αποκαλύπτουν τον **φασιστικό χαρακτήρα** αυτού του αιτήματος. Χαρακτηριστικό είναι και αυτό που είπε η Μελόνι στη φετινή Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ότι και καλά «δεν υπήρχε μαζική παράτυπη μετανάστευση και εμπορία ανθρώπων» την εποχή που διαμορφωνόταν η Σύμβαση της Γενεύης. Η καπιταλιστική κρίση, αντί να ωθήσει σε διεθνή αλληλεγγύη, χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για την **ποινικοποίηση της φτώχειας** και την **οχύρωση των συνόρων** των ιμπεριαλιστικών κρατών.

Η δική μας απάντηση: όχι στην αναθεώρηση, ναι στα ανοιχτά σύνορα

Το πρόβλημα δεν είναι η Σύμβαση της Γενεύης – η οποία αποτελεί έναν **αναποτελεσματικό** αλλά αναγκαίο «αστικό» φραγμό στην πλήρη βαρβαρότητα. Το πρόβλημα είναι το **ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα** που δημιουργεί τους πρόσφυγες μέσω πολέμων, εκμετάλλευσης, και περιβαλλοντικής καταστροφής. Η δική μας απάντηση δεν μπορεί να είναι μόνο η στήριξη της “εφαρμογής” των υφιστάμενων αστικών νόμων. Η υπεράσπιση της αρχής της μη επαναπροώθησης αποτελεί **αδιαπραγμάτευτο** δικαίωμα κάθε καταπιεσμένου. Διεκδικούμε άσυλο και πλήρη δικαιώματα σε **όλους** τους πρόσφυγες και μετανάστ(ρι)ες, ανεξαρτήτως αιτίας φυγής (οικονομική, κλιματική, πόλεμος), γιατί είναι ταξικά μας αδέλφια. Η πάλη για τα δικαιώματα των προσφύγων είναι **αναπόσπαστο μέρος** της πάλης για την **κοινωνική απελευθέρωση** και την **ανατροπή του καπιταλισμού**. Η απόρριψη του διεθνούς δικαίου αποτελεί ένα **βήμα πίσω**.

Τετάρτη 19 Νοεμβρίου 10:00 στο πλευρό της συναδέλφισσας Κατερίνας Πανδή

Όσοι σιωπούν, νομιμοποιούν. Όσοι μιλούν, διώκονται. Αλλά, η ιστορία έδειξε ότι το δημόσιο σχολείο δεν σώθηκε ποτέ με σιωπή
Την Τετάρτη 19 Νοέμβρη στις 10.00 στα γραφεία της Περιφερειακής Δ/νσης Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης στο Ηράκλειο(Κνωσσού 6) συνεδριάζει το Πειθαρχικό Συμβούλιο για να τεθεί ή όχι σε δυνητική αργία, δηλαδή κράτηση του 50% του μισθού της και κινδυνεύει με απόλυση η εκπαιδευτικός Κατερίνα Πανδή. Το «έγκλημά» της ήταν να προστατεύσει μαθητή της από μπούλινγκ άλλου μαθητή και έχει απέναντι της τους γονείς των παιδιών που έκαναν το μπούλινγκ!
Η υπόθεση της Κατερίνας Πανδή, εκπαιδευτικού Φυσικής Αγωγής στο Δημοτικό Σχολείο Αποστόλων Ρεθύμνου, είναι απίστευτη αλλά αληθινή. Στις 3 Φεβρουαρίου 2025, η Κατερίνα Πανδή συγκράτησε μαθητή που επιχειρούσε να χτυπήσει συμμαθητή του. Λίγες ώρες αργότερα, η μητέρα του παιδιού υπέβαλε μήνυση εναντίον της. Η εκπαιδευτικός οδηγήθηκε στο αστυνομικό τμήμα και πέρασε το βράδυ στα κρατητήρια, ενώ δικάστηκε την επόμενη μέρα. Το δικαστήριο αποφάσισε την οριστική παύση της ποινικής δίωξης, αναγνωρίζοντας την αθωότητά της.
Ωστόσο, παρά την αθώωση από τη Δικαιοσύνη, το σίριαλ της υπόθεσης δεν τελείωσε. Ο διοικητικός μηχανισμός της εκπαίδευσης κίνησε διαδικασία Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης (ΕΔΕ) εις βάρος της εκπαιδευτικού, αφήνοντάς την εκτεθειμένη σε περαιτέρω ταλαιπωρία. Με αποτέλεσμα να παραπέμπεται στο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Τετάρτη 19 Νοεμβρίου.
Η δίωξη αυτή έχει προκαλέσει έντονο προβληματισμό στον χώρο της εκπαίδευσης με δεκάδες εκπαιδευτικά σωματεία να συμπαραστέκονται και να ζητούν να σταματήσει κάθε δίωξη της Κατερίνας Πανδή. Στο κείμενο τονίζεται: «Εκπαιδευτικοί που ασκούν το παιδαγωγικό τους έργο ευσυνείδητα για την προστασία των μαθητών και τη διαχείριση της τάξης, διώκονται πειθαρχικά και ποινικά». Και ρωτούν ρητορικά: Μέχρι ποιο σημείο μπορεί ένας εκπαιδευτικός να ασκεί τον ρόλο του με ασφάλεια όταν η διαχείριση καθημερινών περιστατικών –όπως η πρόληψη βίας

ανάμεσα σε μαθητές– μπορεί να οδηγήσει σε ποινικές διώξεις;
Αντίστοιχη στάση κράτησε και ο Σύλλογος Γονέων του Δημοτικού Σχολείου Σταυρωμένου, που καταδικάζει τις διώξεις και αναφέρει ότι η Κατερίνα Πανδή εργάζεται με ανθρωπιά, δημιουργικότητα και φαντασία, ενώ οι μαθητές την αγαπούν και την εμπιστεύονται.
Παράλληλα, ο Σύλλογος Διδασκόντων του σχολείου στο Σταυρωμένο Ρεθύμνου εξέδωσε ομόφωνη απόφαση, όπου σημειώνεται ότι η Κατερίνα Πανδή δεν έχει επιδείξει ποτέ ανάρμοστη συμπεριφορά, αντίθετα εμψυχώνει και στηρίζει τους μαθητές της με παιδαγωγικό και υποδειγματικό τρόπο.
Η δίωξη της Κατερίνας Πανδή δεν αφορά ένα μεμονωμένο περιστατικό αλλά θέτει στο επίκεντρο τη σχέση της κοινωνίας με το δημόσιο σχολείο και τον ρόλο του εκπαιδευτικού και αφετέρου αναδεικνύει ένα ευρύτερο πρόβλημα: τις πειθαρχικές και ποινικές διώξεις που αντιμετωπίζουν εκπαιδευτικοί για ενέργειες που σχετίζονται με τη διαχείριση της σχολικής ζωής, με το έργο τους στην τάξη και όχι μόνο.
Στο επίκεντρο των συζητήσεων τα παρακάτω ερωτήματα:
Πόσο προστατευμένοι είναι οι εκπαιδευτικοί όταν καλούνται να διαχειριστούν βίαιες συμπεριφορές μαθητών;
Γιατί, ακόμα και μετά την αθώωση από τα δικαστήρια, συνεχίζεται η δίωξη από τη διοίκηση;
Τι μήνυμα στέλνει αυτό στους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που καθημερινά προσπαθούν να διατηρήσουν την ασφάλεια στα σχολεία;
Η δίωξη της Κατερίνας Πανδή και περίπου 2.500 εκπαιδευτικών δείχνει το κλίμα αβεβαιότητας και πίεσης μέσα στο οποίο εργάζονται οι εκπαιδευτικοί το 2025. Όπως σχολιάζουν συνδικαλιστικοί φορείς, «στην Ελλάδα οι εκπαιδευτικοί κινδυνεύουν να βρεθούν από τη σχολική αίθουσα στα κρατητήρια επειδή έκαναν το αυτονόητο». Η κυβέρνηση με το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο, για το οποίο σύσσωμη η εκπαιδευτική κοινότητα (και όλος ο δημόσιος τομέας) έχει αναδείξει τη στόχευσή της που δεν είναι άλλη το να περιορίσει κάθε φωνή και κάθε συλλογική αντίδραση. Το νέο δόγμα –ότι δηλαδή όποιος «δημόσιος λειτουργός δε συμμορφώνεται, θα διώκεται ή θα απομακρύνεται»– αποκαλύπτεται στην πράξη ως μια επίθεση στον ίδιο τον πυρήνα της δημοκρατίας: την ελευθερία έκφρασης, της πολιτικής και συνδικαλιστικής δράσης και της επαγγελματικής αξιοπρέπειας. Είναι πια απροσχημάτιστη η στοχοποίηση της αντίστασης των εργαζομένων και των εκπαιδευτικών.

Στο στόχαστρο η συνδικαλιστική και πολιτική δράση. Στο πλαίσιο αυτό δεν είναι τυχαία η σύλληψη και η δίωξη της Κατερίνας και της Βάσως στην πρόσφατη συγκέντρωση διαμαρτυρία στη Σούδα. Απολύτως αναίτια όπως φαίνεται άλλωστε σε δεκάδες βίντεο και φωτογραφίες που κυκλοφορούν στο διαδίκτυο η αστυνομία έκανε χρήση χημικών, ξυλοκόπησε διαδηλωτές ενώ μάλιστα προχώρησε και στην σύλληψη των δύο εκπαιδευτικών με ανυπόστατες κατηγορίες.
Όσοι σιωπούν, νομιμοποιούν. Όσοι μιλούν, διώκονται. Αλλά, η ιστορία έδειξε ότι το δημόσιο σχολείο δεν σώθηκε ποτέ με σιωπή. Σώθηκε από τους μαχόμενους και ανυπότακτους! Απέναντι στον τρόμο και την αθλιότητα του διοικητικού μηχανισμού της εκπαίδευσης και των κατασταλτικών μηχανισμών του κράτους να ορθώσουμε έναν ατίθασο πύργο αντίστασης επιδιώκοντας να σπάσει το κλίμα φόβου και τρομοκρατίας, να παύσουν οι διώξεις όσων αγωνίζονται!

Η τρομοκρατία δεν θα περάσει

Όχι στα πειθαρχικά & στις διώξεις

Κάτω τα χέρια από την Κατερίνα
και όλους τους εκπαιδευτικούς που αγωνίζονται

Συγκέντρωση Διαμαρτυρίας
19 Νοεμβρίου, 10:00 πμ
Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Κρήτης

Πρωτοβουλία
ενάντια στις διώξεις
στην εκπαίδευση

Στο δρόμο του Νοέμβρη με την Αριστερά για την ανατροπή

Το κεντρικό άρθρο της εφημερίδας Κόκκινο Νήμα νο62 που κυκλοφορεί

Η εξέγερση του Πολυτεχνείου και η Μεταπολίτευση συνεχίζουν να αποτελούν αγκάθια στο πολιτικό και οικονομικό σύστημα, όσα χρόνια και να περάσουν, γιατί συμβολίζουν τους αγώνες της εργατικής τάξης και την επαναστατική προοπτική για την ανατροπή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας συνεχίζει την επίθεση στην εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, οξύνοντας την καταστολή, καθώς δεν έχει πλέον κανένα στήριγμα πέρα από την αστική τάξη, τα ΜΜΕ και την υποτονική έως ανύπαρκτη κοινοβουλευτική αντιπολίτευση.

Νεοφιλελεύθερη και αντεργατική επίθεση

Έτσι στις 14 Οκτώβρη ψήφισε το νόμο για την πλήρη εφαρμογή του 13ωρου στον ιδιωτικό τομέα, ακολούθησαν οι εξαγγελίες για φαραωνικά έργα στην Ευρυτανία για την ύδρευση της Αττικής, προς τέρψη των μεγαλοεργολάβων αδιαφορώντας για τις περιβαλλοντικές συνέπειες και τελευταίο δείγμα είναι η πλήρης διάλυση των ΕΛΤΑ με την ανακοίνωση κλεισίματος εκατοντάδων καταστημάτων και την υλοποίηση κλεισίματος ήδη δεκάδων.

Το φαγοπότι συνεχίζεται στις πρώην ΔΕΚΟ και τα ΕΛΤΑ και μετά το ξεπούλημα του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στην Eurobank, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία απαξιώνονται διαρκώς για να προωθήσουν τις ανταγωνιστικές ιδιωτικές εταιρίες, εκχωρούν όλο και περισσότερες λειτουργίες τους σε εργολάβους και πλέον

προχωρούν σε κλείσιμο καταστημάτων αδιαφορώντας για τις κοινωνικές συνέπειες αυτών των πολιτικών.

Αυτές τις μέρες ολοκληρώνονται οι συζητήσεις για τον αντιλαϊκό προϋπολογισμό του 2026. Το σύνολο των φορολογικών εσόδων για το 2026 εκτιμάται ότι θα φτάσει τα 73,5 δισ. ευρώ, έναντι πρόβλεψης 70,8 δισ. για το 2025. Ο ΦΠΑ θα φτάσει τα 29,1 δισ. ευρώ το 2026, έναντι 27,5 δισ. Το 2025 και ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης θα φτάσει τα 7,44 δισ. ευρώ το 2026, έναντι 7,39 δισ. το 2025. Το σύνολο των έμμεσων φόρων θα φτάσει τα 40,8 δισ., που φανερώνει την ταξική μεροληψία, αφού από αυτούς τους φόρους επιβαρύνονται περισσότερο τα φτωχά στρώματα. Ταυτόχρονα οι μεγάλες επιχειρήσεις στη χώρα και οι τράπεζες ανακοινώνουν κάθε χρόνο όλο και μεγαλύτερα κέρδη.

Κυβέρνηση της καταστολής και του αυταρχισμού

Για να περάσει αυτά τα αντεργατικά μέτρα η κυβέρνηση βασίζεται πλέον εξολοκλήρου στην καταστολή, την οποία χρησιμοποιεί για να συσπειρώσει και τα ακροδεξιά ακροατήρια της. Κλασσικό παράδειγμα αποτελεί η απαγόρευση διαδηλώσεων στο προαύλιο της Βουλής, μπροστά στον Άγνωστο Στρατιώτη, λίγες μέρες μετά την επιτυχημένη απεργία πείνας του Πάνου Ρούτσι. Οι περιορισμοί στην ελευθερία των διαδηλώσεων ήταν από τα πρώτα νομοθετήματα της κυβέρνησης Μητσοτάκη, οι οποίοι συνεχίζονται με την απαγόρευση απεργιών, περιορισμούς στη λειτουργία των συνδικάτων και πολλά άλλα.

Η εισαγγελία Πειραιά καλεί σε απολογία τον πρόεδρο του Εργατικού Κέντρου και της ΕΝΕΔΕΠ για την κινητοποίηση που είχε γίνει ένα χρόνο πριν στο λιμάνι του Πειραιά, όπου μαζί με πλήθος κόσμου απέτρεψαν την μεταφορά πολεμικού υλικού προς το Ισραήλ.

Φτάσανε στο σημείο να θέλουν να τιμωρήσουν μαθήτριες που φόρεσαν στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου κονκάρδα υποστήριξης στην Παλαιστίνη και την Γάζα και συλλαμβάνουν μαθητές για

καταλήψεις ακόμα και με την χρήση drone!

Ενώ το υπουργείο Πολιτισμού ελέγχει τις αναρτήσεις των υπαλλήλων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ζητώντας τους να είναι προσεκτικοί στα θέματα που αφορούν τις κυβερνητικές πολιτικές. Υπάρχει και το νέο Πειθαρχικό Δίκαιο στο Δημόσιο, που επιδιώκουν πολύ εύκολα να τιμωρούν τους εργαζόμενους που διαμαρτύρονται ή αντιστέκονται στα κακώς κείμενα.

Μάχη δίνουν αυτή την περίοδο οι φοιτητές\τριες για να μην περάσουν οι διαγραφές φοιτητών στα πανεπιστήμια, που διαρκώς βρίσκονται σε κόντρα με τον αυταρχισμό της κυβέρνησης και με τις ιδιωτικοποιήσεις της ανώτατης παιδείας. Καταλήψεις και διαδηλώσεις έχουν ξεκινήσει για το θέμα και εντείνονται για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Οι πρυτάνεις απαντούν με διώξεις, πειθαρχικά και αστυνομική καταστολή, αλλά δεν καταφέρνουν να εδραιώσουν την “αποστείρωση” των πανεπιστημίων.

Βέβαια όταν υπάρχουν ξεκαθαρίσματα λογαριασμών μαφιόζικου τύπου όπως στην Κρήτη, όλη αυτή η καταστολή “ξεχνιέται” και η αστυνομία μένει αμέτοχη.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση συνεχίζει την προσπάθεια καταστολής στο χώρο της εκπαίδευσης με τα πειθαρχικά κατά εκπαιδευτικών, που θέλουν να οδηγήσουν ακόμα και σε απολύσεις εκπαιδευτικών.

Συναντούν όμως σφοδρές αντιδράσεις από τους εκπαιδευτικούς παρά την απραξία της συνδικαλιστικής ηγεσίας.

Αντιστάσεις

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ δεν βιάζονται να οργανώσουν την αντιπαράθεση με τις αντεργατικές και αυταρχικές πολιτικές της κυβέρνησης, ενώ οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ κάλεσαν σε ανοιχτή εργατική σύσκεψη στις 12 Νοέμβρη, έναν μήνα μετά την τελευταία απεργία στις 14 Οκτώβρη. Προφανώς για να οργανωθεί αρχές Δεκέμβρη κάποιου τύπου εθιμοτυπική κινητοποίηση. Ίσως ασχολούνται εκεί στο ΚΚΕ μόνο με το 22ο

συνέδριο του κόμματος και με προσυνεδριακό διάλογο. Ας ελπίσουμε εκεί να τεθεί γιατί το κόμμα δεν κατάφερε για άλλη μία φορά να εμφανιστεί σαν εργατική, κοινωνική και κοινοβουλευτική αντιπολίτευση απέναντι στην επέλαση της Δεξιάς και τον κατακερματισμό στη ρεφορμιστική και επαναστατική Αριστερά. Αν και θα είναι δύσκολο βέβαια να φτάσουν οι διαφωνίες στις προσυνεδριακές διαδικασίες, πόσο μάλλον στο συνέδριο.

Μπορεί η κυβέρνηση να θέλει να επιβάλει την συγκάλυψη των σκανδάλων που έχουν βγει στην επικαιρότητα (Τέμπη, Πύλος, ΟΠΕΚΕΠΕ κλπ), όμως ο λαϊκός κόσμος δεν της το επιτρέπει. Η συμμετοχή στις κινητοποιήσεις για την στήριξη του Π. Ρούτσι και για τα Τέμπη, οι διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα κατά των Ισραηλινών δολοφόνων που έρχονται για τουρισμό, οι εργατικές απεργίες στο Δημόσιο, την Υγεία, τον ιδιωτικό τομέα, τα αγροτικά μπλόκα, οι φοιτητικές αντιδράσεις, δείχνουν ότι ο κόσμος της εργασίας είναι πρόθυμος να αντιδράσει.

Όλες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι η κοινωνία είναι κατά της κυβέρνησης και των πολιτικών σε ποσοστά που φτάνουν και ξεπερνούν το 70%. Αντίστοιχα είναι τα ποσοστά που αντιλαμβάνονται ότι η κυβέρνηση επιδιώκει την συγκάλυψη στα Τέμπη και στον ΟΠΕΚΕΠΕ και που δεν εμπιστεύονται την Δικαιοσύνη και τα ΜΜΕ. Φτάσαμε στο σημείο η πλειοψηφία (42%) να επιλέγει το χάος και όχι τον Μητσοτάκη (30%)!

Στο δρόμο του Νοέμβρη με την Επαναστατική Αριστερά

Το ΚΚΕ και ο Αλ. Τσίπρας με ένα θολό πολιτικό στίγμα ακόμα και ως προς την συγκρότηση πολιτικού φορέα, δεν φαίνονται να κερδίζουν την εμπιστοσύνη της εργατικής τάξης. Απέναντι σε αυτή την δύσκολη οικονομικά και πολιτικά κατάσταση η Επαναστατική Αριστερά πρέπει να διδαχθεί από τους αγώνες του παρελθόντος και την κρίση της εργατικής τάξης και να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων σαν φάρος ελπίδας και καθοδηγητής για

την ανατροπή. Ο σεχταρισμός που εμφανίζεται σε πολλές πολιτικές οργανώσεις και το συνεχές λοξοκοίταγμα προς τους ρεφορμιστές τύπου ΜΕΡΑ από άλλες οργανώσεις, δεν βοηθάει στη συγκρότηση του χώρου. Υπάρχουν όμως οι δυνατότητες για ειλικρινή διάλογο και ενωτική δράση.

Το Πολυτεχνείο αποτελεί το επόμενο ραντεβού του κινήματος και τη σημαντικότερη δράση για την Επαναστατική και Ριζοσπαστική Αριστερά. Στους δρόμους του αγώνα θα προσπαθήσουμε σαν πολιτικές οργανώσεις μαζί με την εργατική τάξη να σπάσουμε την καταστολή και να ανατρέψουμε την αντεργατική κυβέρνηση και τις πολιτικές της.

Μηνιαία σοσιαλιστική εφημερίδα

www.redtopia.gr

Κόκκινο νήμα

Φύλλο Νο 62 • ΝΟΕΜΒΡΗΣ 2025 • 2€

Η Σύμβαση της Γενεύης και η κλιμακούμενη επίθεση στους πρόσφυγες

Ελ. Παπαγεωργίου, Σελ. 10

ΗΠΑ: κίνημα «NO KINGS» και νίκη Μαμντάνι δείχνουν την εναλλακτική στον Τραμπισμό

Αλ. Λιοσάτος, σελ. 4-5

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΕΜΒΡΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ

Οι αγώνες του σήμερα στο φως της παρακαταθήκης του Πολυτεχνείου

Στο δρόμο του Νοέμβρη με την Αριστερά για την ανατροπή

- Κεντρικό πολιτικό άρθρο, σελ. 2 -

Οι σάλπιγγες της εξέγερσης του Νοέμβρη δεν θα σιγήσουν ποτέ

- σελ.12 -

Απεργία Νοσοκομειακών 6/11

Β. Λυγάσης σελ. 8

Τρέχοντας στη διαδρομή τού άνυδρου τοπίου για την απεξάρτηση

Ν. Παπασπάθης σελ. 11

ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ ΕΡΓ/ΝΩΝ ΣΤΟΝ ΕΦΚΑ ΑΤΤΙΚΗΣ & ΝΗΣΩΝ. Μεγάλη άνοδος των ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΣΕΩΝ

Χρ. Βαγενάς σελ. 8

1917: ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑ Ή ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ;

Βαγγ. Λυγάσης, σελ. 6-7

Η εντατικοποίηση της κρατικής καταστολής και η απάντηση της κοινωνίας

Στ. Φαζάκης, σελ. 9

Νέος νόμος για τη στράτευση-πειθάρχηση και αυταρχισμός

Λ. Παλλάκη σελ. 3